որ. ԱՐՈՒԼՐԸՆ ԷՐԻՒՖԸ, այդեսաններու չորս կողմը. այլ՝ ԱՐՈՒԼՐԸՆ ԷՐԻՒՖԼՐԸ, այդեսաններու ամէն մէկուն չորս կողմը կը նշանակէ։

Երբեմն Հայկական Տոլմի մէջ էն Տոլմակերա գիրը կը զեղծուի եւ կ բուսի. ՖԷՆԷ ՀՈԼԻ՝ ԽՈՆԷ էն ԷՖԷՏԸՐ՝ ԷԲԷԼԷՆ ԷՐԻՒ. փիկ. ՀՈԼԻՒ, ԷՖԷՏԸՐԸՆ, երկինք (բանաբ) վիճակս զէշցուց եւ միտքս շփոթեց։ Շատ անգամ առանց գերանուան ԷՐԻՒՐԸՆ, ԷՐԻՒՐԸՆ կ'բուսի փիկ. ԱԼՆԷՆ՝ ԷՐԻՒՐԸՆ, ԱԼՆԷՆ ԷՐԻՒՐԸՆ եւ այլն։ Դարձեալ նոյնպէս սովորութիւն է ըսել առանց սուացականի ԱԼՆԷՆ՝ ԷՆ, փիկ. ԷՆԻՆ. — ԱԼՆԷՆ ԷՆ փիկ. ԷՆԻՆԷՆ, — ԱԼՆԷՆ ԷՆ փիկ. ԷՆԻՆԷՆ։

Վերադարձական ոճ է յբ. փիկ. եղանիի ըսել. այսպէս. ՈՐԻՆԷՆԸՆ փիկ. ՈՐԻՆՈՒ։ Նոյնպէս գ դէմքը փիկ բ դէմքի գործածել, զրօր. ԷՖԷՆԴԻՒՐ ՈՐԻՆԷՆԸՆ փիկ. ԱԼՆԷՆ ՈՐԻՆՈՒ եւ առաւել քան զարձադարական ոճով՝ ԷՖԷՆԴԻՒՐԻՆ ՈՐԻՆԷՆԸՆ. եւ աւելագոյն մեծաբանաբար՝ ԷՖԷՆԴԻՒՐԻՆ ՈՐԻՆԷՐԻՆԸՆ։

Գ. ՍՏՈՐՈԳԱԿԱՆ։

Ստորոգական դերանուններ՝ որ ամէն ստորոգելոյն եռաբի ծայրը կ'աւելցուին դէմքին համեմատ, են ա դէմքին եզ. Ի՛Ր. (= ի՛ր, լ՛) յբ. ԴԷ. (= իլ, ըլ) բ դէմքին եզ. ԱՆ, (ԷՆ,) ՆՈՒՆ. յբ. ԱՆ, (ՈՐԸՐ-ԷՖՖ.) դէ գրերը էԷՐԷՈՎ. իսկ գ դէմքինը կը պակսի եւ եզ.ի մէջ ԴԸՐ զոդով միայն, իսկ յբ.ի մէջ լեր յոգնականաներու մասնիկով եւ ԴԸՐ զոդով կը շատացուի, զրօր. ԷԼՊԷՊ-Ի՛Ր, ԷԼՊԷՊ-ԱՆ, ԷԼՊԷՊ-ԴԷՐ, ԷԼՊԷՊ-ԷԼ, ԷԼՊԷՊ-ԱՆ(ԷՆ)Ը, ԷԼՊԷՊ-ԴԷՐ-ԼԵՐ.

Հայերէնի մէջ այս գերանուանք (եմ՝) բայով բացատրուած են։

Դ. ԲԱՑԱԿԱՆ։

Բայական դերանուններ՝ որ խոնարհման ատեն բային եռաբի ծայրը գալով՝ գործողութեան գործողը կը նշանակեն, են ա դէմքին եզ. Ի՛Ր, յբ. ԷՄ կամ ԷՄԷ. բ դէմքին եզ. ՈՐԸՐ-ԷՄԷ. յբ. ՈՐԸՐ-ԷՄԷ եւ դէ գրերը էԷՐԷՈՎ. գ դէմքինը կը պակսի. բայց յբ.ի մէջ լեր կը գրուի բային ծայրը, զրօր. ԷՄԷ-Ի՛Ր, ԷՄԷ-ԱՆ, ԷՄԷ-Ի՛Ր, ԷՄԷ-ԷԼ, ԷՄԷ-ԱՆ(ԷՆ)Ը, ԷՄԷ-ԴԷՐ-ԼԵՐ.

Գրաբարի մէջ բայերու խոնարհման վրայ կցուած գիմորոշ յոգեբաւն կը պատասխանեն, զրօր. տիրեմ, տիրես եւ այլն.

Ե. ԱԾԱԿԱՆ-ԳԵՐԱՆՈՒՆ։

Ածական-գերանուն է ԷՆ, որ ինչպէս անձնականներու, նոյնպէս նաեւ որեւիցէ անուանց եւ ցուցականներու ալ սեռականին վրայ կը գրուի եւ սեռական մը ստացականներ կ'ելլեն, որոնք գոյականներաբար կը գործածուին, զրօր. ԱԼՆԻՆ-ԷՆ. ԱԼՆԻՆ-ԷՆ. ՕՆԱՆ-ԷՆ. ԱԼԻՆԻՆ-ԷՆ. ՈՒԼԻՆ-ԷՆ. ՕՆԼՐԸՆ-ԷՆ. — ԷՖԷՆԴԻՒՐԻՆ-ԷՆ. ԷՖԷՆԴԻՒԼԵՐԻՆ-ԷՆ. — ԱՐԱՆԱՆ-ԷՆ. ԸՆԱՆԱՆ-ԷՆ. ԱՐՈՒԼՐԸՆ-ԷՆ. ԸՆԱՆԼՐԸՆ-ԷՆ-ԼԵՐ եւ այլն։

Հայերէնի մէջ սեռական-ուղղականներն են, զրօր. իմն. զենուորինը. ասորը։

Երբեմն դէ մասնիկը բառին ուղղականին վրայ կը գրուի եւ լեռայ ԷՆ գերանուանը կ'աւելցուի, որ ուրիշ միտք կու տայ, զրօր. ԱԼՆԱՆ-ԷՆ. ԱԼՆ-ԱՆ-ԷՆ. — ԷԼԱՆ-ԷՆ. ՈՐԸԼԻՆԻ-ԷՆ — ԱՐԱՆ-ԴԷ-ԷՆ. ԸՆԱՆ-ԴԷ-ԷՆ. ԱՐՈՒԼՐ-ԴԷ-ԷՆ. ԸՆԱՆ-ԼՐ-ԴԷ-ԷՆ. եւ այլն։

Բ. Ցուցական։

Ցուցականներն են ԱՐԱ, ԸՆԱ։ ԱՐԱ, ա դէմքին մերձաւոր բան մը կը ցուցնէ, ԸՆԱ բ դէմքին մերձաւորը իսկ գ դէմքին մերձաւոր բան մը ցուցնելու. ՕՆ անձնականը կը գործածուի։

Ցուցականները սովորաբար գոյական մը կ'աւելնան. բայց շատ անգամ առանց գոյականի անորոշ միտք մինակ ալ կը բանին, զրօր.